

Kønnsforskkel i valg af speciale blandt danske medicinstuderende

Laura Toftegaard Pedersen, Nanna Hasle Bak, Agnete Skovlund Dissing & Birgit H. Petersson

INTRODUKTION

Et dansk studie fra 1992 viste, at kvindelige førsteårs-studerende foretrak relationsorienterede specialer, der er karakteriseret ved tæt læge-patient-kontakt, empati og lav prestige, f.eks. almen medicin og psykiatri. Mandlige studerende foretrak derimod autonomiorienterede specialer, der er kendetegnet ved en lav grad af læge-patient-kontakt, teknik og høj prestige, f.eks. kirurgi. I 2008 var kun 36% af de danske kvindelige speciallæger specialiserede inden for et autonomiorienteret speciale, mens dette var tilfældet for 54% af de mandlige speciallæger. I fremtiden vil der være flere kvindelige læger end mandlige, og hvis kvinder og mænd fortsat foretager kønnsstereotype valg, kan det få konsekvenser for udbuddet af speciallæger. Derfor var formålet med dette studie at se på sammenhængen mellem studerendes specialeønsker og deres køn.

MATERIALE OG METODER

57% (n = 561) af de medicinstuderende ved Københavns Universitet deltog på deres første studieår i 2006 eller 2007 i undersøgelsen, og heraf var 72% kvinder. Der blev gennemført χ^2 -test, og to modeller blev testet ved logistisk regressionsanalyse. I model 1 blev sammenhængen mellem køn og speciale kontrolleret for socialgruppe og nationalitet undersøgt. I model 2 blev de studerendes opfattelse af sig selv som værende ambitiøse/ikke ambitiøse, aktive/passive, havende selvtillid/mangle selvtillid inddraget som mulige mediatorer i model 1.

RESULTATER

93% (n = 516) af de studerende svarede, at de havde overvejet at specialisere sig efter studierne. Der var ikke forskel på antallet af kvinder og mænd, der stiledede mod et bestemt speciale (χ^2 : p = 0,547). 40% (n = 206) af de studerende havde allerede overvejet bestemte specialer, og heller ikke her sås der en signifikant kønnsforskkel (χ^2 : p = 0,149). 47% kvindelige og 19% mandlige studerende stiledede mod et relationsorienteret speciale, og 46% kvindelige og 68% mandlige studerende stiledede mod et autonomiorienteret speciale. Sammenlignet med studerende i 1992 er der flere kvinder i 2006/2007, der stiler mod et autonomi-

orienteret speciale, og færre mænd, der stiler mod et relationsorienteret speciale. Kvindelige studerende har 69% lavere odds for at stile mod et autonomiorienteret speciale sammenlignet med mænd. Denne sammenhæng bliver medieret af manglende selvtillid.

KONKLUSION

Studiet genfandt en signifikant sammenhæng mellem køn og specialevalg hos førsteårsstuderende på medicinstudiet. Sammenlignet med 1992 var kvinder blevet mere interesserede i autonomiorienterede specialer, mens der ikke var en entydigt ændret tendens for mænd. Lidt færre mænd ønskede et relationsorienteret speciale nu, men flere mænd end tidligere stiledede mod både autonomi- og relationsorienterede specialer. Hvis tendensen fortsætter gennem de studerendes studietid, vil det – imod forventning – i mindre grad blive et problem at rekruttere kvinder til autonomiorienterede specialer. I stedet ser det ud til, at for få mænd vil vælge relationsorienterede specialer. Den manglende selvtillid hos kvinder forklarer en lille del af sammenhængen mellem specialepræference og køn. Både køn og selvtillid bør derfor adresseres, når vi undersøger studerendes specialepræferencer.

DANISH MEDICAL BULLETIN: Dette er et resume af en originalartikel publiceret på www.danmedbul.dk som Dan Med Bul 2011;58(9):A4304

EKSTERN FINANSIERING: ingen

FORSØGSREGISTRERING: ingen

ORIGINALARTIKEL

Enhed for Medicinsk Kvinde- og Kønsforskning, Afdeling for Almen Medicin, Institut for Folkesundhedsvidenskab, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet

FIGURE 1

Models tested in statistical analyses. Model 1 includes the blue boxes only and model 2 includes all boxes in the figure.

